

Volba místopředsedy CJ - PD

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů RNDr. Karel Neuwirt byl v pondělí dne 7. října 2002 zvolen ve Štrasburku místopředsedou výboru expertů pro ochranu dat Rady Evropy (CJ-PD). V tomto výboru jsou zástupci všech členských států Rady Evropy a také několika států a mezinárodních organizací se statutem pozorovatele.

Expertní výboru a jeho koordinační skupiny (7 zvolených zástupců) se setkávají na pracovních jednáních, aby rekapitulovali vývoj ochrany osobních údajů v Evropě i na ostatních kontinentech a v oblasti ochrany osobních údajů koncipovali návrhy a podklady pro doporučení Rady Evropy, vydávaná v zájmu utváření kompatibilní legislativy členských států Rady Evropy a Evropské unie.

Petice občanů a osobní údaje

V srpnu probíhala kontrolní šetření na základě stížností občanů na předání jejich osobních údajů uvedených v petičích adresovaných veřejným orgánům i soukromým subjektům. Podle názoru Úřadu z žádného právního předpisu upravujícího přijímání a vyřizování petic nevyplývá, že podpisové archy, obsahující údaje o osobách, jež petici podepsaly, jsou veřejnou listinou. Proto podle názoru Úřadu nakládání s takovým seznamem osob plně podléhá režimu zákona o ochraně osobních údajů. Předání údajů těchto osob se tak může dít pouze s jejich souhlasem, pokud má být seznam použit jinak než jako součást dokumentu určeného tomu, kdo petici přijal. V krajním případě se může při zveřejnění takového seznamu osob bez jejich souhlasu či při jeho neoprávněném využití k jinému účelu jednat také o trestný čin neoprávněného nakládání s osobními údaji. V tomto smyslu vydal Úřad dne 27. srpna informaci pro ČTK.

Výpis ze zdravotnické dokumentace

V 19. části Věstníku zveřejnil Úřad své Stanovisko č. 1/2002 ke zpracování osobních údajů v souvislosti se zajišťováním zdravotní péče. U problému, zda si lékař smí dát zaplatit za výpis ze zdravotnické dokumentace, diskutovanému v odborné veřejnosti, byla zdůrazněna potřeba definovat vztah mezi výpisem ze zdravotnické dokumentace a informacemi o osobních údajích poskytovanými podle § 11 odst. 1 nebo § 12 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů. Tyto informace neznamenají, že subjektu údajů je sdělen přímo obsah osobních údajů, ale je informován o rozsahu osobních údajů o něm zpracovávaných. Na obdržení takovéto informace má tedy pacient nárok jednou ročně zdarma, protože zvláštní zákony (zákon o péči o zdraví lidu, zákony o veřejném zdravotním pojištění) toto právo nijak neomezují. Stanovisko se rovněž zabývá problematikou zpracování osobních údajů při klinickém hodnocení a postmarketingovém sledování léčiv. V této souvislosti byl vysloven nesouhlas s tím, aby v příslušných databázích byly zpracovávány osobní údaje, které nejsou zcela anonymní ve smyslu ustanovení § 4 písm. c) zákona o ochraně osobních údajů.

Činnost Úřadu v číslech

Odbor kontroly se ve třetím čtvrtletí letošního roku, podle § 29 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně osobních údajů, zabýval 47 stížnostmi a 2 podezřeními z přestupku. Nejzávažnějšími tématy, jichž se stížnosti týkaly, bylo předávání osobních údajů uvedených v petičích třetím stranám a sledování prostor kamerovými systémy.

Odbor legislativní a právní, podle § 29 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně osobních údajů, poskytl v tomto období 101 konzultací a písemných odpovědí na dotazy. Předmětem nejrozsáhlejší ústně poskytnuté konzultace byl záměr soukromé firmy provozovat software pro klienty, jehož obsahem by bylo zpracování rodokmenů klientů. Odbor legislativní a právní dále připomínkoval celkem 40 materiálů legislativního charakteru.

Z toho:	
zákony	19
vyhlášky	7
nařízení vlády	3
ostatní	11

Instituce, jejichž materiály byly připomínkovány:

Vláda ČR	4
Ministerstvo vnitra	11
Ministerstvo financí	5
Ministerstvo dopravy a spojů	4
Ministerstvo kultury	2
Ministerstvo životního prostředí	2
Ministerstvo obrany	1
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	1
Ministerstvo práce a sociálních věcí	1
Ministerstvo zdravotnictví	1
Úřad pro veřejné informační systémy	2
Český báňský úřad	2
Český úřad zeměměřický a katastrální	1
Český statistický úřad	1
Národní bezpečnostní úřad	1
Česká národní banka	1

Ve třetím čtvrtletí se odbor mezinárodního práva a styků se zahraničím zabýval celkem 29 žádostmi o povolení předávat osobní údaje do zahraničí podle § 27 zákona o ochraně osobních údajů. Vydal 25 rozhodnutí, která převod plně povolovala, žádné rozhodnutí nebylo zcela zamítavé a 3 konečná rozhodnutí obsahovala jak souhlasné, tak zamítavé stanovisko. V případě smíšených rozhodnutí šlo o souhlas s převody do států s adekvátní legislativou a zamítnutí převodů do států s nedostatečnou ochranou při nesplnění příslušných zákonných podmínek žadatelem. V 10 případech Úřad správní řízení přerušil, z toho byla v jednom případě žádost vzata zpět a zbývající jsou zahrnuty do výše uvedených souhlasných nebo zamítavých rozhodnutí. Ve dvou případech se správce údajů odvolal proti zamítavému rozhodnutí, přičemž v jednom případě bylo původní rozhodnutí potvrzeno a odvolání zamítnuto, zatímco v druhém bylo původní rozhodnutí zrušeno a žádosti vyhověno.

Zpracování osobních údajů v energetických společnostech

Na otázku, jaké jsou zkušenosti z kontrol zpracování osobních údajů zákazníků, které se v nedávné době uskutečnily ve velkých energetických společnostech, nám odpověděl inspektor Úřadu pro ochranu osobních údajů ing. Oldřich Ševčík.

Významný podíl z celkových ročních výnosů energetických společností podnikajících v energetických odvětvích tvoří výnosy z prodeje plynu, elektřiny či tepla chráněným zákazníkům – domácnostem prostřednictvím kupní smlouvy. Pohled do výroční zprávy takové společnosti to jen potvrzuje.

Pohled optikou ochrany osobních údajů, ochraňující soukromí občanů, na tuto oblast podnikání v energetických odvětvích nepochybně zachytí zejména ty společnosti podnikající v energetických odvětvích, které vlastní rozsáhlé distribuční sítě přenosu tepla, elektřiny nebo plynu (měřeno rozměry a zvyklostmi ČR) a které přivádějí energii až ke konečným zákazníkům (kteří nejsou oprávněnými zákazníky), kterých může být řádově tisíce, desetitisíce či statisíce (a tedy mají rozsáhlou klientelu). Při-

tom každý chráněný zákazník je současně i konečným zákazníkem. Pro účel uzavření kupních smluv o dodávce příslušné energie mezi energetickou společností (správcem) a chráněnými zákazníky – domácnostmi – (subjekty údajů) musejí tyto společnosti shromažďovat a zpracovávat jejich osobní údaje, a to bez jejich souhlasu, jestliže je nezbytné, aby subjekt údajů plnil ujednání smlouvy uzavřené se správcem.

Dochází při tomto zpracování k porušování zákona o ochraně osobních údajů a jaká nebezpečí z toho pro občany, jejichž osobní údaje jsou pro tyto účely zpracovávány, vznikají?

Ani společnosti podnikající v energetických odvětvích se nevyhnuly módnímu trendu, který se objevil koncem minulého století, shromažďovat zbytečně velké množství identifikačních údajů subjektů údajů tím, že shromažďují jejich rodná čísla. Zdá se, že jim nestačí velkými počty vlastních zaměstnanců zpracovávaný opravdu robustní rozsah transakčních údajů shromažďovaných v souvislosti s měřením odebrané energie za stanovený časový úsek, v souvislosti s odečtem odebrané energie za stanovený časový úsek a s její fakturací. Ale to není úplný výčet dopadu zavedeného nešvaru. Rodná čísla chráněných zákazníků se objevují jako identifikační čísla na fakturách rozesílaných chráněným zákazníkům – subjektům údajů. Je zřejmé, že tento postup je nepochybně porušením ustanovení písmene d) odst. 1 § 5 zákona o ochraně osobních údajů shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanoveného účelu, neboť rodné číslo nelze považovat za nezbytný údaj pro naplnění stanoveného účelu. Jen pro ilustraci: při značně rozšířeném modelu občana užívajícího pro svou potřebu byt, chatu a garáž, vše s přípojkou na elektrickou síť, šlo o tři kupní smlouvy o dodávce elektřiny a o tři různé faktury – a to nehovořím o formulářích.

Pro účel evidence nájemních smluv s vlastníky přípojek mezi energetickou společností (správcem) a vlastníky (subjekty údajů) příslušné nemovitosti typu bytový dům s několika byty, rodinný domek, chata, garáž musejí tyto společnosti rovněž shromažďovat a zpracovávat jejich osobní údaje, a to bez jejich souhlasu, jestliže je nezbytné, aby subjekt údajů plnil ujednání smlouvy uzavřené se správcem. I zde shromažďují někteří správci od vlastníků přípojek jejich rodná čísla, která, jak známo, mohou jako univerzální identifikátor sloužit např. k propojování informací o majetku.

Jsou při tomto zpracování energetickými společnostmi nedodržována i jiná ustanovení zákona?

V současné době se objevují na trhu společnosti, které nabízejí služby spojené s měřením spotřeby energií a s jejich fakturací. Na rozdíl od velkých energetických společností je umějí provádět s menšími náklady a efektivněji. Zde bývají pro správce i zpracovatele kamenem úrazu uzavřené mandátní smlouvy spojené s měřením spotřeby energií a s jejich fakturací, které nemají náležitosti ustanovení § 6 zákona o ochraně osobních údajů. Někdy z nevědomosti, někdy také proto, že zpracovatelé nesplňují ustanovení § 13 téhož zákona. Je to zejména proto, že ustanovení § 13 nutí správce a zpracovatele přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, a to také formou vynaložení investičních prostředků na zvýšení fyzické bezpečnosti tam, kde provádějí vlastní zpracování osobních údajů. U menších nebo drobných firem jsou obecně malé finanční zdroje na investice. Neboť každá investice, která nepřináší malé společnosti další výnosy, se vždy realizuje těžce.

Na co by si občané měli u tohoto zpracování svých osobních údajů dát ještě pozor?

Plnění již uzavřených kupních smluv o dodávce příslušné energie mezi energetickou společností (správcem) a chráněnými zákazníky – domácnostmi – (subjekty údajů) může narazit na neočekávané plnění povinnosti v době odečtů odebraného množství energie, a to na povinnost, kterou má jak správce tak i zpracovatel, zpracovávat pouze pravdivé a přesné osobní údaje, které získal v souladu

se zákonem o ochraně osobních údajů, ověřovat, zda jsou osobní údaje pravdivé a přesné. Tyto energetické společnosti nejsou oprávněny zpracovávat nepravdivé, nepřesné nebo neověřené osobní údaje. V praxi jde například o okamžiky v době odečtů odebraného množství energie za situace, kdy příslušní pracovníci provádějící odečty na výzvu k subjektu údajů nemají přístup k příslušnému měřicímu přístroji zobrazujícímu množství odebrané energie například z důvodu nemoci. Situaci řeší tak, že hodnotu odečítané odebrané energie odhadují na základě předchozích měření. Nepravdivé a nepřesné údaje o odběratelích také mohou pocházet ještě z doby, kdy elektřina, plyn a teplo nepatřily mezi zboží, ale patřily mezi strategické zdroje energie, jejichž rozvoj, ochranu a cenu reguloval stát. Jedná se o případy výměny bytu či o odstěhování nájemníka, a to mezi příbuznými, kdy odběratelem byl ten, kdo se z domu či bytu odstěhoval.

Soustředit se na priority ochrany osobních údajů

V září navštívil Úřad pro ochranu osobních údajů pan Tim Mc Bride z Nového Zélandu, expert v oblasti práva na soukromí a ochrany osobních údajů. Při této příležitosti jsme mu položili několik otázek.

„Kolébku“ ochrany osobních údajů je Evropa, kde byly ochraně soukromí jednotlivce před systematickým zpracováním jeho osobních údajů položeny základy přijetím dokumentů zemí Evropského společenství, především Úmluvou č. 108 a Směrnicí č. 95/46/ES. Jaký byl v tomto kontextu vývoj ochrany osobních údajů na Novém Zélandu?

Na Novém Zélandu vyšlo právo na soukromí z Opčního protokolu k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech OSN z roku 1966, který naše vláda ratifikovala v roce 1978. Tento dokument zahrnuje také právo na soukromí a dává lidem právo stěžovat si u výboru OSN pro lidská práva. Ratifikací tohoto dokumentu se Nový Zéland zavázal zpracovávat pravidelnou zprávu o tom, co dělá v oblasti ochrany soukromí. Bylo důležité, že Nový Zéland musel OSN tuto zprávu podávat. Důvodem, proč byl potom přijat zákon na ochranu soukromí bylo, že vláda chtěla být podrobně informována o tom, co se v tomto ohledu děje v sociálním zabezpečení, v sektoru daňovém, policejním, imigračním... Lidé se začali zajímat o to, jak se v těchto oblastech nakládá s jejich osobními údaji. Tyto obavy veřejnosti vedly k přijetí zákona na ochranu soukromí. Byly to velmi důležité úvahy, bez nich bychom tento zákon z roku 1993 neměli.

Pokud jde o mimoevropské země, je pozornost ochraně osobních údajů věnována zatím jen v menšině států, jde především o vyspělé státy jako je Austrálie, Nový Zéland, Kanada, Hong Kong nebo Japonsko. Jak vidíte v delším časovém horizontu celosvětový vývoj v této oblasti, a to i ve vztahu k USA, které mají k tomuto problému poněkud odlišný přístup?

Evropské dokumenty na ochranu osobních údajů, Úmluva č. 108 a Směrnice č. 95/46/ES, mají ohromný vliv po celém světě. To je jeden z důvodů, proč si myslím, že Nový Zéland bude mít i nadále zákon na ochranu soukromí. Protože kdyby se vláda rozhodla zbavit se tohoto zákona, komise Evropské unie by řekla: „Nemáte odpovídající právní úpravu ochrany osobních údajů, a proto nedovolíme, aby byly osobní údaje předávány ke zpracování do vaší země.“ To je důvod, proč v roce 2000 podstatným způsobem změnila svůj zákon Kanada a v loňském roce Evropská komise tento její zákon odsouhlasila. Australská vláda také změnila svůj zákon, ale jak jsem tomu porozuměl, Evropská komise neshledala tyto změny uspokojivými. Nový Zéland rovněž požádal o schválení, ale je mi jasné, že Evropská komise bude vyžadovat řadu dílčích změn, aby náš zákon odsouhlasila. I když je Nový Zéland tak daleko od Evropy, musí sledovat dění v Evropě a záleží mu na tom, aby Evropská komise shledala jeho zákon uspokojivým. USA mají ujednání o „bezpečném přístavu“, což bych nazval určitým cynismem. Nevěřím, že by Evropská komise třeba jen na chvíli dovolila Novému Zélandu přijmout takový přístup.

Novozélandský úřad pro ochranu osobních údajů (Office of the Privacy Commissioner) byl ustaven počátkem devadesátých let. S realizací ustanovení na ochranu osobních údajů jsou tedy na Novém Zélandu více než desetileté zkušenosti. Které z nich by podle Vašeho názoru mohly být užitečné pro Českou republiku, kde je Úřad pro ochranu osobních údajů o devět let mladší?

Je možné získat zkušenosti, neřekl bych poučit se z našich chyb, ale z toho, na co je třeba se soustředit. Já tomu někdy říkám, že musíme vidět velký obraz. Je mnoho otázek, které mohou být důležité pro jednotlivce. A někdy je těžké říci: „Bohužel, ale problém týkající se vašeho soukromí nepřísluší úřadu komisaře pro ochranu osobních údajů, který je financován z peněz daňových poplatníků.“

Musíte si klást otázku, co jsou skutečné problémy ochrany osobních údajů v České republice, na co se zaměřit, v kterých oblastech od vás veřejnost něco očekává. Říci si: „Jsme odborný specializovaný orgán, to znamená, že některá témata by nám neměla být adresována, možná se tím zdvojuje činnost jiných orgánů.“ Myslím, že klíčové je, co nejrychleji se rozhodnout, jaké jsou současné priority, možná sledování videokamerami na veřejných místech, a jaké otázky vás očekávají v blízké budoucnosti, např. v souvislosti s vývojem nových technologií v biometrii v USA.

Je třeba se také zamyslet nad kulturní tradicí v České republice a jaké z toho vyplývají hlavní úkoly pro ochranu osobních údajů. Co lidé považují za důležité. Zákony v různých zemích mohou být obdobné, ale Úřad i právo v této zemi by se měly soustředit na taková témata ochrany osobních údajů, která jsou nejdůležitější a nejdůležitější pro občany České republiky.

Věstník Úřadu pro ochranu osobních údajů

V polovině července a počátkem září byly vydány částky 18 a 19 Věstníku. Z řady doporučení Rady Evropy k ochraně osobních údajů byla publikována další dvě. V částce 18 Doporučení č. R (92) 1, o využívání analýzy deoxyribonukleové kyseliny (DNA) v rámci systému trestní justice, a v částce 19 Doporučení č. R (97) 5 o ochraně zdravotních údajů. Částka 18 přinesla kromě dalších dvou příspěvků z praxe ochrany osobních údajů (Poskytování osobních údajů o zaměstnancích a Zpracování osobních údajů zemřelých osob) také informaci o novele zákona o elektronickém podpisu a další odborné texty k problematice elektronického podpisu, které jsou i součástí obsahu částky 19. V této části si můžete přečíst i výše citované stanovisko ke zpracování osobních údajů v souvislosti se zajišťováním zdravotní péče a Usnesení Ústavního soudu ve sporu mezi Úřadem pro ochranu osobních údajů a Českým statistickým úřadem, jehož předmětem je stanovení rozsahu údajů shromažďovaných a dále zpracovávaných při sčítání lidu, domů a bytů v roce 2001 a likvidace dvou údajů zpracovávaných nad rámec zákona č.158/1999 Sb.

Tisková konference 24. září

Na tiskové konferenci byli novináři seznámeni s hodnocením výsledků roční spolupráce mezi Úřadem pro ochranu osobních údajů a španělskou Agenturou na ochranu dat. Tato spolupráce probíhala v rámci twinningového projektu financovaného z prostředků programu Phare určených pro Českou republiku. Hosty tiskové konference byli vedoucí delegace Evropské komise v ČR pan Ramiro Cibrián, velvyslanec Španělska v ČR pan Santiago Cabanas Ansorena a ředitel španělské Agentury na ochranu dat pan Juan Manuel Fernández-López. Rámec pro pokračování kontaktů mezi oběma institucemi dává Prohlášení o spolupráci, které na tiskové konferenci podepsali šéfové obou úřadů. Novináři byli dále seznámeni s výsledky hodnotící mise Evropské komise (Peer Review) a byla jim rovněž poskytnuta informace o reakci Úřadu na vládní návrh změny zákona o ochraně osobních údajů, jímž se sídlo Úřadu přesouvá do Brna. Druhá část tiskové konference byla věnována aktuálním tématům ochrany osobních údajů, jimiž se Úřad zabýval v uplynulém čtvrtletí. Množství dotazů, díky nimž tisková konference trvala více než dvě a půl hodiny, svědčí o živém zájmu novinářů o problematiku ochrany osobních údajů.

Mezinárodní aktivity Úřadu

Ve dnech 9.–11. září 2002 se v **Cardiffu**, hlavním městě Walesu, konala 24. konference ochránců osobních údajů. Zúčastnili se jí představitelé padesáti institucí chránících soukromí lidí po celém světě. Mezi účastníky byl také předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů RNDr. Karel Neuwirt. Český Úřad zde získal akreditaci rovnocenného partnera se všemi světovými institucemi.

K aktuálním diskutovaným problémům patřily zejména otázky ochrany soukromí na Internetu a problémy kamerového sledování, ale také problematika spojená s e-Government, úlohami statistiky v demokratické společnosti, biometrickými metodami a hledání rovnováhy mezi ochranou osobních údajů a svobodným přístupem k informacím. K nejzávažnějším patřila diskuse o ochraně osobních údajů v souvislosti s potřebou ochrany společnosti po teroristickém útoku 11. září 2001. Zdůrazněno bylo, že vlády musejí brát ohled na ochranu soukromí a v kontextu této situace nesmějí obětovat základní lidské svobody.

Úřad velmi těsně spolupracoval v uplynulém čtvrtletí se **španělskou Agenturou na ochranu dat (Agencia de Protección de Datos)**. Výsledkem ročních kontaktů v rámci twinningového programu a intenzivní všestranné výměny mezi oběma institucemi – v zájmu prohloubení profesionalizace personálního obsazení Úřadu pro ochranu osobních údajů i harmonizace legislativy v oblasti ochrany osobních údajů v souladu s právem EU – byl projev společné vůle obou institucí nadále spolupracovat: **Prohlášení o spolupráci** obsahuje i výčet oblastí a sektorů, na něž se zmíněná spolupráce především soustředí a bude publikováno v částce 20 Věstníku.

Velmi plodný kontakt navázal český Úřad v Lisabonu s partnerskou portugalskou institucí – **Národní komisí pro ochranu dat (Comissão Nacional de Protecção de Dados)**. Oba dozorové Úřady se rozhodly i nadále prohlubovat konzultační činnost u vědomí toho, že ochrana osobních údajů je jen velmi omezená bez mezinárodní spolupráce, zejména v době rozvinutých a stále se dynamicky rozvíjejících technických nástrojů umožňujících zpracování osobních údajů a stále většího množství subjektů zainteresovaných na těchto procesech. V České republice, která stojí na prahu přijetí do Evropské unie, jsou inspirativní zkušenosti Portugalska, státu relativně nedávno přijatého do EU.

Právo před očima múzy Kleió

Je znakem dobrého vychování pravdivá odpověď na jakoukoli otázku? Mnozí na setkání prohlašují, že nemám-li se za co stydět, jakoukoli požadovanou informaci o sobě rád sdělím. V tomto případě však sotva co může zabránit tomu, abychom jakýkoli zákon chránící naše osobní údaje označili přídomkem nemravný.

Nic proti vlastním názorům. Každý na něj máme nezadatelné právo. Ten citovaný v úvodu ostatně není nikterak originální. Stejným způsobem původně museli smýšlet třeba i hlavní účastníci pohřebního průvodu císaře Maxmiliána II. Ale pěkně po pořádku.

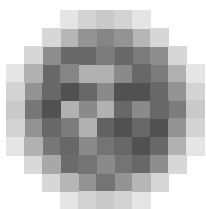
Dne 22. března 1577 se před klášterem svatého Jakuba v Praze seřadil velkolepý průvod, aby zesnulého doprovodil k hrobu ve svatovítské katedrále. Celé procesí uzavíral královský služebník na koni, který podle starého zvyku přihlížejícímu lidu rozhazoval pamětní platidla ražená pro tuto příležitost. Před Staroměstskou radnicí se však diváci chtíví mincí natolik natlačili do trasy průvodu, že v několika okamžicích vypukla nepopsatelná panika. Ta postupně zachvacuje celé shromáždění. Pohřební slavnost se tak rázem změnila v bohapustou frašku. Bylo to možná i proto, že Prahou se šířila fáma o chystaném vraždění protestantů. Neodehrálo se sice nic, co by mohlo být vzdáleně připomínat násilí, kdekdokde však ve vteřině zahazuje svoji důstojnost...

Není proto divu, že nejvznešenější aktéři se rychle chtějí nejen ospravedlnit, ale možná i zablýsknout v očích veřejnosti. Nejvyšší zemský písař Michal Španovský z Lisova proto svoje rychlé opuštění průvodu líčí jako hrdinskou záchranu svěřeného královského žezla. Příliš

si však nepomůže. Následujících dvanáct let se bude před soudem hájit proti obžalobě za zneuctění. To Vilém z Rožmberka jde na věc již chytřeji. Zůstal stát na svém místě. Nicméně i on je zbabělcem. Všichni totiž okamžitě fabulují, že jinak by nemohl pod svým pláštěm ukrýt královskou korunu. Hrdinou by tak měl být sám císař Rudolf II., který po celou dobu nejenže vydržel nehnutě stát na místě, ale také ani nic neschovával. Bylo to však prý proto, jelikož se stejně umí jen třást strachy.

Čisté svědomí je tedy jedna věc a předávání informací druhá. Zdaleka ne každý, kdo by je chtěl, totiž sní o našem blahu. A zabránit takovýmto zneužitím je právě věcí zákonů na ochranu osobních údajů. Pokusme se ale na celou věc pohlédnout i z trochu jiné strany. Slušný člověk přeci rozhodně nevráždí a nekrade. Potom ale trestní zákon, který nám všem už předem vyhrožuje vězením bude něčím neslýchaným. Dále však už posuzujeme sami.

jm

**úřad
pro ochranu
osobních
údajů**

Vydává Úřad pro ochranu osobních údajů

Odpovědný redaktor: Mgr. Ladislav Hejlík

Adresa redakce: ÚOOÚ, Havelkova 22, Praha 3, 130 00

telefon: 221 008 248, fax: 222 717 682

e – mail: info@uouu.cz

internetová adresa: www.uouu.cz

Periodikum je zapsáno v evidenci periodického tisku pod číslem MK ČR E 10548

© Úřad pro ochranu osobních údajů

Dáno do tisku 4. 11. 2002